MIELIPIDE

Se, että edustaa toisia, sisältää vaarallisen ajatuksen, että minä, ehdokas, olen muita parempi. **KOLUMNISTI SEPPO VUOKKO**

LUKIJALTA

Metsänomistajien keski-ikä pitäisi saada laskuun

Silloin tällöin kuulee painavaa puhetta eläkeiän nostosta. Pitäisikö metsänomistajien keski-ikää pyrkiä nostamaan vai laskemaan?

Metsäntutkimuslaitoksen mukaan viimeisimmän vuosikymmenen aikana metsänomistajien keski-ikä on noussut noin 57 vuodesta noin 60 vuoteen. Maanviljelijämetsänomistajien keski-ikä on reilut 50 vuotta, ja muut metsänomistajat ovat iältään keskimäärin 62-vuotiaita.

Jos keski-ikä nousee samaa vauhtia, niin metsänomistajien keski-ikä lähentelee parin vuosikymmenen päästä 70:ää vuotta.

Tärkeää onkin nyt löytää keinoja, millä metsänomistajien keski-ikää saadaan pienennettyä. Uskon, että nuorentunut metsänomistajakunta tuo piristystä metsäalalle. Avain metsänomistajien keski-iän laskuun on juuri näillä mainitsemillani keskimäärin 62-vuotiailla metsänomistajilla.

Avaimesta ei tosin ole juuri hyötyä, mikäli ei ole tiedossa mihin lukkoon se passaa: tässä tilanteessa lukkoa voi kuvastaa tulevat metsänomistajat. Varttuvat metsänomistajat voivat kannustaa nuoria metsänomistamisen saloihin ja siirtää metsänomistamiseen liittyvää arvokasta hiljaista tietoa nuoremmille sukupolville.

Metsäomaisuus voi siirtyä nuoremmille sukupolville hallitun sukupolvenvaihdoksen kautta tai perintönä. Metsätilan sukupolvenvaihdoksen toteuttaminen jää usein suunnitteluasteelle.

Olennaista on ryhtyä sanoista tekoihin ja löytää yhteinen tahtotila kaikkien niiden henkilöiden kanssa, joihin sukupolvenvaihdoksella on vaikutuksia.

Sukupolvenvaihdokseen liittyviin käytännön kysymyksiin voit perehtyä esimerkiksi kirjallisuuden ja sukupolvenvaihdoksiin perehtyneen asiantuntijan avulla.

Tuomo Liikanen
yrittäjä, lakimies, metsätalousinsinööri
Rovaniemi

JAANA KANKAANPÄÄ

Nuorentunut metsänomistajakunta toisi piristystä metsäalalle, kirjoittaja arvioi. Kuvassa metsänomistajia taimikonhoito- ja raivaussahakurssilla.

Päättäväinen hallitus manataan vielä

Mennyt hallitus oli päättämättömyydessään hyvä kansalaisille, vaikka monet tahot hallitusta moittivatkin. Ihan turhaan. On ollut kovin mukavaa, kun ei rohjettu päättää eli puuttua kovemmalla kädellä kansalaisten saavuttamiin etuuksiin.

Ettei lopullisesti ajauduttaisi kreikkalaisten tielle, tulevan hallituksen on pakko päättää ja kunnolla. Mistäpä muualta säästöt otettaisiin kuin kansan leveästä selkänahasta.

Ei muutaman henkilön käsittävällä hallituksella ole lompsassa seteleitä valtion ylläpitoon. Eikä edes 200-paikkaisella eduskunnalla. Liksa juoksee miljoonapäiseltä kansalta sekä vuolaana velkavirtana rahoittajilta.

Vaalituloksessa myös näkyy osa katteetonta toivoa; jospa hevosia vaihtamalla päästäisiin pelkällä säikähdyksellä. Turha toivo.

Hokkus pokkus -tempuilla, rahaa taskusta taskuun siirtelemällä ei kania korvista nostella. Silinterihattu on ihan oikeasti reikäinen, vuotaa joka kulmalta kuin vanha vene.

Kansalaiset tulevat vielä manaamaan vaalien voittajat ja päättäväisen hallituksen, sillä nyt on viimeiset hetket alkaa leikata sitä, tätä ja tuota. Suloinen kosto häämöttääkin jo seuraavissa vaaleissa.

Ihmiset eivät vieläkään täysin ymmärrä ja sisäistä, hyväksymisestä puhumattakaan, että heidän korkea elintasonsa tulee laskemaan. Että on keskityttävä enemmän toimeentuloon ja vaatimattomuus on edelleen kaunista.

Vielä tässäkin velka- ja työttömyystilanteessa tavalliset ihmiset kantavat liikenevät euronsa työllistämään globaalimaailmaa. Suhteetonta maailman pelastamista pieneltä maalta. Katastrofiapu on eri asia.

Ei välttämättömyyksiin kuuluva löysä klappi sopii napsaista veroina pois, vaikka globalismin häkä onkin sekoittanut päät. Pese paitaa, työllistä suomalaista, anna toimeentuloa toverillesi. Sanojen sijaan edes hiven konkretiaa ja isänmaallisuutta kehiin.

Nyt tässä odotellaan evät levällään hyvää eli päättäväisesti päällekäyvää hallitusta, joka tuosta noin korjaa tilanteen. Kunhan ei ota minun selkänahastani.

Arvi Pöyhönen
Suonenjoki

Puuntappajia

Nyt on keskusteltu ilmaisten, ohuiden muovipussien kieltämisestä. On havaittu, miten murheellisen paljon valtameriä myöten on muovisaastetta.

Takavuosilta muistamme, miten FSC-sertifioinnin kannattaja Greenpeace etunenässä suurisuisesti kampanjoi: ”Älä ole puun tappaja, käytä muovisia pakkausmateriaaleja”. Eipä tuollaisessa kampanjoinnissa paljon järki päätä pakottanut.

Puutuotteet ovat luonnossa hajoavia. Muovi säilyy luonnossa ja merissä vuosikymmeniä. Puu on uusiutuva luonnontuote, ”kaksi tainta aina kaadetun tilalle”.

Metsän hävittäminen on Suomessa kielletty jo 1880-luvulta lähtien.

En jaksa arvostaa niin sanottujen luonnonsuojelijoiden ajamaa, tropiikkiin tarkoitettua FSC-sertifikaattia. Kyllä me suomalaiset osaamme metsiämme hoitaa.

Risto Perttula
Pomarkku

Kumpi on ympäristöystävällisempää, vuosikymmeniä luonnossa säilyvä muovi vai uusiutuva puuraaka-aine?

Keskusta, muista köyhän asia

Hallituksen muodostamisessa nyt päästään siihen tilanteeseen, että tehdään hallitusohjelmaa. Toivon, että keskusta vaalivoittajana huolehtii, etteivät pienituloiset, elintason alarajalla ja taloudellisissa vaikeuksissa elävät ihmiset joudu maksumiehiksi.

Tässä arvioinnissa on hyvä muistaa, että 1.3.2011 tuli voimaan keskustajohtoisten hallitusten aikana säädetty takuueläkelaki. Takuueläke turvaa Suomessa asuvalle henkilölle vähimmäiseläkkeen 746,57 euroa/kk, jos henkilön kaikki eläkkeet ennen verotusta ovat yhteensä enintään 739,81 euroa/kk.

Tämä osoittaa, että meillä Suomessa on tälläkin hetkellä paljon pienillä tuloilla eläviä ihmisiä, jotka eivät ole syypäitä nykyisiin vaikeuksiin.

Kun aikanaan hallitus aloittaa työnsä, siitä pitää näkyä, että keskusta ei ole unohtanut köyhän asiaa, sillä pienituloisiltahan ne äänet pääasiassa keskustalle tulevat.

Heimo Linna
sotaveteraani, ent. maatalousministeri ja kansanedustaja
Perho

Suomen ympäristökeskus nojautuu Luken kalaseurantoihin

Biologi Maria Saarinen syytti merimetsojen vaikutuksia koskevassa mielipidekirjoituksessaan Suomen ympäristökeskusta (Syke) kalakantoja koskevien tietojen vääristelystä ja olemassa olevan tutkimustiedon piilottelusta (MT 6.5.). Kirjoitus sisältää asiavirheitä ja väärinymmärryksiä.

Syke ei ylläpidä kalakantojen seurantaa. Syken esittämät tiedot (esim. Turun Sanomat 23.4.) perustuvat Luonnonvarakeskuksen (Luke) kokoamiin pitkäaikaisiin seurantatietoihin, ja Syke viittaa niihin sellaisina kuin ne on esitetty Luken verkkosivuilla. Syke ei myöskään tällä hetkellä seuraa merimetson ravinnonkäyttöä.

Syke tekee merimetsojen kannan kehitystä koskevaa seurantaa sekä kokoaa ja julkaisee säännöllisesti tietoja kannan koosta ja muista populaatioihin liittyvistä keskeisistä ominaispiirteistä. Syken selvityksissä on koottu myös tietoa pesinnän vaikutuksista kasvillisuuteen ja muihin lintulajeihin. Meneillään on kahdeskymmenes seurantavuosi ja seurannan tuloksia päivitetään vuosittain Syken verkkosivuille

Syken tutkijat ovat esittäneet Syken merimetsoseurantojen tuloksia kaikissa tilaisuuksissa, joihin heidät on kutsuttu. Selvyyden vuoksi vielä todettakoon, että Syke ei ole lupaviranomainen, joka vastaa mahdollisista poikkeusluvista tai kannan rajoittamiseen liittyvistä kysymyksistä.

Petri Ahlroth
johtaja
Suomen ympäristökeskus

Merimetsolle riittää ravintoa Saaristomerellä

Maria Saarinen kirjoittaa merimetsojen vaikutuksesta kalakantoihin (MT 6.5.) ja syyttää Suomen ympäristökeskuksen tunnettuja tutkijoita objektiivisuuden ja tiedon puutteesta. Toisaalta hän itse esittää arveluja totuuksina.

Saaristomereltä on olemassa kattavat ja pitkäaikaiset aineistot ahven- ja kuhakannoista. Jos merimetsolla on ollut vaikutusta, se on jäljitettävissä.

Tutkimukset osoittavat, että kuhan kannanvaihtelut selittyvät kesien lämpötiloilla. Merimetson aiheuttama nuorten kuhien kuolevuus on kanta-arvion mukaan 4–12 % vuodessa, mikä on vain 5–34 % koko kuolevuudesta.

Ahvenen kuolevuus on ollut 1980-luvulta alkaen tasainen merimetsojen runsastumisesta huolimatta. Ahvenen yksikkösaalis on pienentynyt siellä, missä verkkopyynnin määrä on kasvanut, mutta yhteyttä merimetsojen määrään ei näy.

Päätelmät merimetson suuresta vaikutuksesta kalakantoihin ovat usein pohjautuneet puutteellisiin aineistoihin, eikä ympäristötekijöiden vaikutusta ole voitu sulkea pois. Saarisen mainitsemaa kelta-ahvenia koskevaa Fielderin tutkimusta on myös kritisoitu, koska samanlainen kelta-ahvenen väheneminen havaittiin myös muilla läheisillä suurten järvien alueilla riippumatta siitä, oliko niillä merimetsoja vai ei.

Saarisen mukaan merimetso valikoisi ahvenista suurimpia. Saaristomeren aineisto osoittaa sitä vastoin, että kalastus ottaa suuret ahvenet, jotka ovat lähes kaikki naaraita, ja merimetson ravinto koostuu valtaosaltaan alle 22 cm:n pituisista ahvenista. Näistä ainakin puolet on koiraita, joista vain harvat koskaan kasvaisivat ammattikalastajille sopivaan pyyntikokoon.

Luonnon petojen kuten haukien saalistamia kaloja ei ole ollut tapana laskea kalastajien saalismenetykseksi. Vain merimetson kohdalla näin on alettu menetellä.

Mitä tiheämpi kalakanta, sitä suurempi saalismenetys laskelmalla saadaan, vaikka tosiasiassa harvennus saattaa parantaa nuorten kalojen elinoloja ja kasvua. Laskelma ei myöskään ota huomioon kalayhteisössä tapahtuvia kompensoivia prosesseja.

Kalastajien saaliita voi vähentää enemmän itse kalastus, etenkin se, että nopeakasvuiset kuhat kalastetaan pois jo pieninä.

Merimetson ja isojen petokalojen saalistus kohdistuu voimakkaimmin pieniin ja hidaskasvuisiin yksilöihin ja siten tasapainottaa kalastuksen usein epäedullista valikoivaa vaikutusta kalayhteisössä.

Outi Heikinheimo
erikoistutkija
Luonnonvarakeskus (Luke)

Sellua

MTK haistoi hyvän sijoituksen, Finnpulpin. Etujärjestö kerman käärinnässä, jäsenet taisi jäädä taas maksumiehiksi.

Halpuutettu raaka-aine

Hinnat

Kauppa ei ole yksin syyllinen viljelijöitten ahdinkoon. Kyllä Viking Malt, Fazer, Apetit, Avena ym. ovat halpuuttaneet viljan hintaa Eurooppaan verrattuna.

Ei nimimerkkiä

Säästöesitys

Juustohöylällä kaikilta ensin pois yksi prosentti. Se ei ketään kaada, mutta auttaa Suomi Oy jaloilleen ja ylös ”suosta”.

Ei nimimerkkiä

Asiaa

Jari Hämäläinen puhuu asiaa (MT 6.5.). Tämä hirvihomma on kuulemma sidosryhmätilaisuudessa sovittu. Missä maanomistajien edustajat olivat silloin?

Ei nimimerkkiä

On opittu

Hyvä, kun isännät ovat oppineet kantapään kautta, että traktoreita ei kannata ostaa huvin vuoksi. Suurin osa myydyistä traktoreista menee yrittäjille ja kunnille.

KM

Viimeinen Pisara

Törkeää oli YLE:n aivopesuyritys suomalaisia kohtaan 8.5. aamu uutisissa pisararadan saamiseksi Helsinkiin.

Johtaja vaihtoon

Kate kunnossa

Täytyy kaupankatteet olla kohdallaan, kun pystyy halpuuttamaan hintoja jopa 30 prosenttia.

Ei nimimerkkiä

Siperia opettaa

Kyllä nyt Suomi pelastuu ja ilmaston muutos pysähtyy, kun perussuomalaiset pääsi hallitukseen. Siperia tulee opettamaan populistejakin.

Ei nimimerkkiä

Totuus

Maa on se joka pysyy! EU, ympäristöministeriö ja pysyvä nurmi kaatuvat.

Fiskars

Ei se paljon tarvitse

Päätoimittajan kommentti RKP:n tarpeellisuudesta vei runsaasti tämän lehden lukijoita. Herraskainen RKP ei tuota kuin sivarikomppanian päälliköitä.

Rauno Kallunki
Salla

Kirjoita napakasti

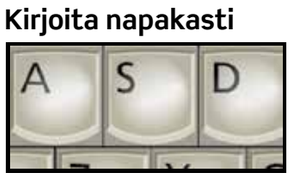

- Maaseudun Tulevaisuuden Lukijalta-sivu on yksi lehden luetuimmista osastoista. Sivulla käydään vilkasta mielipiteidenvaihtoa monista tärkeistä ja ajankohtaisista aiheista.
- Kaikkia tarjottuja kirjoituksia ei pystytä julkaisemaan. Uuden näkökulman löytäminen ja aiheen ajankohtaisuus johtavat useimmiten kirjoituksen julkaisuun. Samoin kirjoittajan esiintyminen omalla nimellään nimimerkin sijasta.
- Hyvä mielipidekirjoitus on tiivis ja napakka kannanotto MT:n lukijoille tärkeään aiheeseen. Se kannattaa rajata pituudeltaan alle 2 000 merkkiin.
- Tämän kirjoituksen pituus on 590 merkkiä.

Toimitus

VIERASKOLUMNI

Diktaattori sisällämme

Vaaleissa kansa antaa vallan valitsemilleen. Valta on helppo antaa, mutta kuinka pannaan syrjään vallan käyttäjä, joka huumaantuu vallastaan?

Demokraattisen vallankäytön perustana on oletus, että joku voi edustaa toisia päätöksenteossa. Se on asioiden sujumisen kannalta välttämätöntä. Vaaleissa ehdokkaiksi asettuvat voivat lähteä pyyteettömästi ajamaan asiaa, jonka kokevat tärkeäksi.

Mutta se, että edustaa toisia, sisältää vaarallisen ajatuksen, että minä, ehdokas, olen muita parempi. Ja mitä useammin tulee valituksi ja mitä suuremmalla äänimäärällä, sitä vahvemmaksi tulee käsitys omasta ylivertaisuudesta. Vaikka edustaja torjuukin ajatuksen tietoisuudestaan, se vaikuttaa taustalla. Miksi muuten samat ihmiset asettuisivat ehdokkaiksi kerta toisensa jälkeen?

Valitulle tulee pian puolue kansaa tärkeämmäksi. Laskeutumista tavallisen ihmisen asemaan ei helpota se, että puoluetta uskollisesti palvelleelle järjestetään turvallinen ja hyvin palkattu tehtävä, jos sattuu putoamaan eduskunnasta. Listavaali lisäisi entisestään puolueiden mahdollisuuksia ohjata eduskunnan koostumusta ja vallan käyttöä.

Kenties meissä jokaisessa asuu pieni diktaattori, joka herää heti vallan makuun päästyään. Kun on tarpeeksi vahva kannatus joko kansan, armeijan tai puoluekoneiston piirissä, tästä voi jatkaa eteenpäin. Muutamien ohjattujen vaalien jälkeen ansioituneesta kansan edustajasta on tullut diktaattori ja hallinnosta näennäisdemokratia. Vaalit kyllä pidetään, äänestysprosentti ja valtiaan kannatus lähentelevät sataa, televisio, radio ja lehdistä ylistävät suurta johtajaa.

Tarvitseeko esimerkkejä edes nimetä? Päivittäisissä uutisissa pyörii puolenkymmentä nimeä ja valtioita, joihin tämä kuvaus sopii. Lisää nimiä nousee esiin, jos rupeaa tutkimaan maailmankarttaa valtio valtiolta.

Taitava poliitikko saa ihmiset palvelemaan itseään ja tavoitteitaan lupaamalla vaikutusvaltaa sitä mukaa kun oma valtakin kasvaa. Näin hirmuhallitsijat luovat uskollisen alamaisjoukon, joka raahaa ihmisiä keskitysleireille, kiduttaa ja tappaa.

Kun valtiaan todellinen luonne paljastuu, kansalla ei ole enää paljonkaan keinoja valtansa palauttamiseen. Kansannousut, kapinat ja vallankumoukset johtavat harvoin demokratiaan. Jos keikaus onnistuukin, useimmiten vain diktaattori on vaihtunut toiseen.

Ei demokratiakaan aina ole niin kaunista kuin kuvitellaan. Voiko köyhä ja rehellinen ihminen nousta Yhdysvaltain presidentiksi? Monimutkainen ja pitkä vaalikampanja on mahdollinen vain hyvin rikkaille.

Meillä lait estävät aika hyvin demokratian muuttamisen diktatuuriksi, mutta lakeja voidaan muuttaa. Kekkosen aikaan oltiin jo vaarallisilla vesillä. Vaikka arvostelijoita ja vastustajia ei otettukaan hengiltä, he usein menettivät mahdollisuutensa edetä urallaan. Kansa sai kutakuinkin vapaasti ilmaista mielipiteensä, vaikka usein äänestikin väärin. Kerran jo turvauduttiin poikkeuslakiin, kun vanha herra ei halunnut enää alistua vaaleihin.

Entä jos Kekkonen olisi silloin ollut parikymmentä vuotta nuorempi ja hänen lähipiirissään muutama todella vallanhimoinen ja häikäilemätön eminenssi, joka olisi pedannut itselleen valtaa Kekkosen jälkeen? Kenties seuraavissa vaaleissa äänestysprosentti olisi ollut 98 ja Kekkonen olisi saanut 95 prosenttia ”äänistä”. Ne, jotka olisivat rutisseet vaalivilpistä, olisi vaiennettu, hyvällä tai pahalla.

SEPPO VUOKKO
on luontokirjailija Savitaipaleelta.

VERKOSSA SANOTTUA

MARKKU VUORIKARI

Ympäristökorvauksen ehdot eivät sovi kaikille tiloille.

Marttilan ratkaisu keräsi ymmärrystä

MTK:n puheenjohtaja **Juha Marttila** kertoo (lisää sivulla 7), että hänen tilallaan ei kannattanut sitoutua muuttuneeseen ympäristökorvausjärjestelmään. Uutinen keräsi MT:n Facebook-seinällä ennen kaikkea ymmärrystä.

”Hyvää kokonaisharkintaa. Isäntä päättää”, kommentoi **Kari Partanen**.

Sama täällä, ei kannata, totesi **Monica Malmström.**

Ulos jättäytyi myös Alistalon Karjatila.

”Moni on (jättäytynyt ulkopuolelle). Onnea, olette vapaita, vaikka ei varmasti taloutta autakaan...”, tuumi **Matti Oksanen**.

”Pois tuli jäätyä, kun ei ollu yhtää lisätoimenpijettä otettavissa ja ois tarkotus saaha elikoille ruuvat omista pelloista. Se pyörähtää kohta takasi siihen EU:ta edeltävään aikaan, eli pikkusen pinta-alalissää”, ennusti **Heikki Luokkanen**.

”Näennäisviljely aiheuttaa lisää valkuaisrehujen tuontia. Loppupelissä myös suurempi osa elintarvikkeista tuodaan ulkoa”, ennakoi puolestaan **Pertti Liias**.

”Ei suomesta tule koskaan valkuaisrehussa omavaraista. Nyt on 86% tuotu EU:n ulkopuolelta”, huomautti **Asko Matikainen**.

Tarja-Riitta Koskinen totesi, että ympäristökorvaus on rakennettu muita kuin karjatalouksia varten. ”Kun et viljele mitään, saa parhaimmat tuet. (Eero) Heinäluoman toive toteutuu siitä, että tuet menee aktiiviviljelijöille?Tuskin hän tätä tarkoitti. Vail onko heinän syönti kasvanut ihmisten keskuudessa!”

”Ja aina duunarin edustaja syyllinen”, ihmetteli kommenttia **Timo Rajala**.

Keijo Komu kuitenkin muistutti, että tilanne voi olla tiloittain ei. ”Itse totesin että kyllä nekin rahat kannattaa ottaa, ei ne ehdot sentään ihan mahdottomia ole.”

Hannu Jyrkkäsen mielestä asiat ei ole oikein, jos tuottajien ykkösmies ei pysty sitoutumaan viljelytoiminnan ylläpitämiseksi tarkoitettuun maataloustukeen. ”Karjatalous on tärkeä tuotantomuoto ainakin pohjoisemmassa Suomessa.”

KAIJALEENA RUNSTEN